

Ódnartøkini eru eitt ódnartak

Fyrireikararnir halda seg hava nátt málinum, sum var við størri intensiteti og meiri undirhaldi at økja um áhugan fyri kappróðri

Tað er gomul siðvenja, og soleiðis verður tað eisini í ár. Fyrsti FM kappróðurin verður á norðoyastevnu – leygardagin fjórða juni – og eftir sjei FM kappingardagar verður tað aftur í ár staðfest ólavsøkuaftan, hvørjir FM vinnararnir vera.

Hóast FM siðvenjan framvegis er, sum hon plagdi at vera, so verður meiri gjørt burtúr kappróðrinum, enn tað inntil fyri fáum árum síðani varð gjørt.

Eitt er venjingin og kappingarnar í róðrarmaskinunum, og eitt annað er luttøkan í altjóða innandurakappingum, har fleiri hava staðið seg heilt væl.

Síðsta skotið í føroyskum kappróðri eru ódnartøkini, sum hava verið á skrá í 2014 og 2015, og sum eru á skránni aftur í ár.

Tað eru teir báðir, Fróði Magnussen og Teitur Samuelsen, ið uttan nakran felagsskap tóku stig til ódnartøkini, og sum framvegis hava ábyrgdina. Róðrarsambandið er ikki heft at hesum kappingunum, men talan er um samstarv á tann hátt, at Róðrarsambandið møtir upp við síni útgerð og harvið syrgir fyri, at tíðirnar vera skrásettir og so víðari.

Teir báðir fyrireikararnir greiða soleiðis frá:

– Vit róðu í okkara tíð í Argja Róðrarfelag. Tá ið næsta ættarliðið hjá okkum varð áhugað í kappróðri, vildu vit fegnir stuðla. Eftir sjálvir ikki at hava verið uppi í nøkur ár, var tað skjótt at staðfesta, at áhugin fyri at taka lut í kappróðrinum var væl minni, enn hann var, tá ið vit vóru við. Tí var tað, at vit fóru at tosa um, hvat vit kundu gera fyri at fáa meiri fokus á

Fróði Magnussen og Teitur Samuelsen tóku stig til ódnartøkini, og teir hava framvegis ábyrgdina

róðurin og harvið móguleikan fyri, at fleiri aftur skuldu bjóða seg fram at rógva.

Og so fóru tit sjálvir í holtur við

ódnartøkini, uttan at tit lögdu hetta fyri Róðrarsambandið?

– Vit høvdu eitt hugskot, og vit vildu fegnir royna tað beinanvegin.

Tá ið talan er um stóran felagsskap, sum Róðrarsambandið er, so hevði tað ikki borið til at arbeiðt so skjótt, sum vit fegnir vildu gera. Tí tá hevði verið neyðugt at kalla inn til kanska eykaaðalfund. Vit fingi hugskotið í fyrra árið, meðan kappingin var í hæddini, og vit avgjördu at royna hetta stutt eftir ólavsøku. Ódnartøk vóru á heysti í 2014, á vári og heysti í 2015, og nú hava vit triggjar kappingar undan norðoyastevnu – eina í Havn, eina í Runavík og tann síðsta var á bátafestivalinum í Vestmanna leygardagin.

Hvussu eru tit nøgdir?

– Vit eru ovfarnir av, hvussu stór undirtøkan hevur verið. Nógvir bátar og nógvar manningar hava tikið lut, og undirtøkan millum áskoðarar hevur verið væl størri, enn vit høvdu droymt um. Vit høvdu ikki roknað við so nógvum, tí talan hevur verið um víkjandi undirtøku millum áskoðarar í sambandi við FM róðrarnar.

Hvat hava tit fingið burtúr at fyriskipa?

– Hetta fer við stórum parti av

frítíðini hjá okkum, men vit fegnast um, at hetta tykist stuðla upp undir áhugan fyri kappróðri yvirhøvur. Tað er góð lön hjá okkum.

Ætla tit at halda fram at skipa fyri ódnartøkum?

– Enn eru tað vit báðir, sum hava ábyrgdina, men vit fáa góða hjálp frá Róðrarsambandinum. Vit vóna, at ódnartøkini fara at vera partur av skipaða kappróðrinum, men enn hava vit ikki gjørt so nógv við hetta.

Millum luttakarar og áskoðarar er skjótt at fáa ta fatan, at tað er eitt rættiligt ódnartak, sum fyriskipararnir hava tikið, nú teir hava víst, at tað ber til at hugsa nýtt og so at siga bróta burtúr úr nýggjum, uttan at sambandið við siðbundna kappróðurin verður slept.

Tað ber til at fylgja bátunum frá tí, at teir gera klárt at leggja til startin, og inntil teir fara um málið.